

μπουνταλοσύνη

μπουνταλοσύνη, η, ουσ. [<μπουνταλάς + κατάλ. -οσύνη], η ιδιότητα του μπουνταλά, η ανοησία, η κουταμάρα: «άσε τις μπουνταλοσύνες και σκέψου καλά πριν αποφασίσεις κάτι για τη δουλειά»·

- η μεγάλη καλοσύνη είναι και μπουνταλοσύνη, αυτός που κάνει καλοσύνες παραβλέποντας το προσωπικό του όφελος ή συμφέρον, είναι μπουνταλάς: «είπαμε, ρε παιδάκι μου να βοηθάς τους συνανθρώπους σου αλλά, μην ξεχνάς πως, η μεγάλη καλοσύνη είναι και μπουνταλοσύνη».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας